

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XLII. — Izdan in razposlan dné 1. septembra 1893.

(Obsega šte. 136.—138.)

136.

**Dopustilnica z dné 25. julija
1893. l.**

za lokalno železnico iz Plane v Tachov.

Mi Franc Jožef Prvi,
po milosti Božji cesar avstrijski;
apostoljski kralj ogerski, kralj češki, dalma-
tinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimerski
in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda
krakovski; vojvoda lotarinški, salcburški, šta-
jerski, koroški, kranjski, bukovinski, gorenje-
sleški in dolenje-sleški; véliki knez erdeljski;
mejni grof moravski; pokneženi grof habsbur-
ški in tirolski itd. itd.

Ker sta župan Henrik Svoboda v imenu
mestne občine tachovske in pa okrajni načelnik
dr. Jožef Böttger v imenu tamkajšnjega okrajnega
zastopa zaprosila, da bi se jima dalo dopustilo
zgraditi in obratovati lokalno železnico iz Plane

v Tachov, vzvidelo se Nam je, z ozirom na občo
korist tega podjetja, imenovanima koncesionarjema
to dopustilo na podstavi zakona o dopuščanju želez-
nic z dné 14. septembra 1854. l. (Drž. zak. št. 238.),
potem zakonov z dné 17. junija 1887. l. (Drž. zak.
št. 81.) in z dné 28. decembra 1890. l. (Drž. zak.
št. 229.) podeliti takéle:

§. 1.

Koncesionarjema dajemo pravico, zgraditi in
obratovati lokomotivno železnico, katero bo napra-
viti kot lokalno železnico s pravilno raztečino od
kakega mesta na progi državne železnice iz Polznja
v Heb med postajama Josefhütte in Plana—Ta-
chov čez Lom, Buhlödning in Wittgreith v Tachov.

§. 2.

Železnici, ki je predmet te dopustilnice, do-
deljujejo se nastopne ugodnosti:

- a) Oprostilo od kolkov in pristojbin za vse po-
godbe, ki jih podjetba sklene, za vse vloge, ki
jih vpodá, in za listine, ki jih naredí; nadalje
za vse knjižne vpise na podstavi teh pogodb

in listin, in napósled za druge uradne posle in uradne izdatke v namene, povedane tu doli, namreč :

1. v to, da se nabavi glavnica in zagotovi glavnično obrestovanje in pa obrat do časa, ko se začne ta obrat;

2. v pridobitev zemljišč, v gradnjo in opravilo železnice do konca prvega obratnega leta.

Te ugodnosti se ne uporabljajo na razprave sodnega postopanja v spornih stvaréh.

- b) Oprostilo od kolkov in pristojbin za izdajo delnic, namenjenih v nabavo glavnice za prvo napravo in dopustilu ustreznó opremo, in pa prenosnine, kar se je nabere o nakupu zemljišč na koncu prvega obratnega leta (lit. a, št. 2.), razen pristojbin, ki jih je o tem povodu opraviti in katere po obstoječih zakonih pristojé občinam ali drugim samoupravnim združbam;
- c) oprostilo od pristojbin in odredbin, dolžnih za podeljeno dopustilo in za izdajo te dopustilnice;
- d) oprostilo od dobitkarine in dohodarine, od plačevanja pristojbin za kupone, in tako tudi od vsakega novega državnega davka, kateri bi se vtegnil uvesti z bodočimi zakoni, na dobo dvajsetih let, računè od današnjega dné.

§. 3.

Koncesionarja sta dolžna, gradnjo v §. 1. imevovane železnice začeti precej in dokončati jo najdalje v poldrugem letu, računè od današnjega dné; dodelano železnico je takoj izročiti javnemu prometu ter obrat po nji vzdrževati nepretrgoma ves čas, dokler traja dopustilo.

Da se bosta držala gorenjega roku za gradnjo, dolžna sta koncesionarja dati zagotovilo, položivši varščino 2000 gl. v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevale zgoranje dolžnosti, smé se izreči, da je ta varščina zapala.

§. 4.

Da izdelata dopuščeno železnico, dodeljuje se koncesionarjema pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica naj se koncesionarjema dodeli tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se imele narediti in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javnem interesu.

§. 5.

Koncesionarjem se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice držati tega, kar ustanavlja ta dopustilnica, in pa dopustilnih pogojev, ki jih bo postavilo trgovinsko ministerstvo, pa tudi tega, kar vevljajo semkaj merèči zakoni in ukazi, zlasti zakon o dopuščanju železnic z dné 14. septembra 1854. l. (Drž. zak. št. 238.) in železnični obratni red z dné 16. novembra 1851. l. (Drž. zak. št. 1. iz l. 1852.), in pa zakoni in ukazi, kateri se morebiti v bodoče dadó. Kar se tiče obrata, odpuščajó se varnostne naredbé in obratni predpisi, podani v redu za železnični obrat in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, kolikor se bo z ozirom na posebne prometne in obratne razmere sosebno na znižano vozno brzino, trgovinskemu ministerstvu zdelo pripustno, ter bodo na to stran veljali dotični posebni obratni predpisi, ki jih izdá trgovinsko ministerstvo.

§. 6.

Koncesionarjema se priznava pravica, da s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih ta postavi, naredita delniško družbo, katera naj stopi v vse pravice in zaveznosti koncesionarjev.

Izdaja prednostnih obligacij je izključena.

Nasproti pak se koncesionarjema priznava pravica, da izdasta prednostnih delnic, ki gledé obrestovanja in razdolžitve imajo prednost pred osnovnimi delnicami, do zneska, kakor ga ustanovi državna uprava.

Dividenda, ki pristoji prednostnim delnicam, predno nastane osnovnim delnicam pravica do dividende, pri čemer pa ne bodi nobenega doplačila iz doneskov poznejših lét, ne sme se odmerjati z več kakor štirimi odstotki.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrfla državne uprave.

Pri tem naj veljá to načelo, da se ne smejo v račun postavljati nikakoršni drugi stroški razen stroškov, za sestavo projekta, za gradnjo in vredbo železnice in za dobavo vozil res uporabljenih in prav izkazanih, prišteví interkalarne obresti, ki so

bile med grajenjem res izplačane, in kar je bilo res kurzne izgube pri dobavi glavnice.

Ako bi po dogradbi železnice bilo treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, sméjo se dotični stroški prišteti napravnici glavnici, če je državna uprava privolila v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je treba odplačati v času, dokler traja dopustilo, po razdolžnem črtežu, ki ga odobri državna uprava.

Družbena pravila in pa obrazci osnovnih in prednostnih delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

§. 7.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporabljanje vojaške tarife ob odpravi oseb in rečí se je v tem oziru in pa gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, katera vsak čas veljajo pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila se uporabljajo tudi za deželno brambovstvo in črno vojsko obéh državnih polovic, za tirolske deželne strelce, in za žandaremstvo, in to ne samo o potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi o služabnem potovanju na svoj račun k orožnim vajam in priglednim zborom.

Koncesionarja se zavezujeta, da bosta pristopila dogovoru, med avstrijskimi železničnimi družbami sklenjenemu zastran nabave in imetja opravnih rečí za prevažanje vojakov, zastran vzajemnega pripogajanja z vozili za večje vojaške prenose, dalje vsak čas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dné junija 1871. l. o prenosu takih bolnikov in ranjencev, katere je ležéče prevažati na račun vojaške blagajnice.

Vsak čas veljajoči predpis za vojaške prenose po železnicah, in pa vsak čas veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarja moč in veljavo z dném, ko se po dopuščeni železnici prične obrat. Predpisi enake vrste, ki se bodo izdali po tem času, ki se pa ne bodo objavili po Državnem zakoniku, zadobé za koncesionarja veljavo in moč, kadar se jima bodo uradoma priznanili.

Te dolžnosti imata koncesionarja samo v toliko, kolikor se njih izpolnjevanje zdi izvršljivo z ozi-

rom na drugotnost te železnice in na olajšila, vsled tega dodeljena gledé na napravo, opremo in vrsto obrata.

Koncesionarja sta dolžna, pri oddaji služeb ozirati se v zmyslu zakona z dné 19. aprila 1872. l. (Drž. zak. št. 60.) na doslužne podčastnike iz vojstva, vojnega pomorstva in deželne brambe.

§. 8.

Koncesionarja sta dolžna, v slučaju mobilizacije in vojske vsak čas brez zahtévka odškodnine ustaviti obrat v toliko in tako dolgo časa, kolikor bi vojaško oblastvo spoznalo, da je potrebno za premikanje krdel ali za druge vojaške operacije po kaki javni cesti, ki jo rabi železnica.

§. 9.

Dopustilna doba in ž njo vréd v §. 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba proti napravi novih železnic se ustanavlja na devetdeset (90) let, računéč od današnjega dné, ter mine po tem roku.

Državna uprava smé izreči, da je dopustilo tudi pred iztekom gorenjega roku izgubilo svojo moč, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v §. 3. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, ter bi se kak prestop roku ne mogel opravičiti v zmyslu §. 11., lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 10.

Obrat železnice, ki je predmet te dopustilnice, vodi na račun koncesionarjev država. Kako naj se vodi ta obrat, vravná se s posebno obratno pogodbo, ki se sklene med državno upravo in koncesionarjema.

§. 11.

Koncesionarja imata dolžnost, državni upravi na njeno zahtevo vsak čas dopustiti soporabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se bodo še le napravile in bodo v državnem obratu, in to takó, da ima državna uprava pravico, prosto ustanavlja tarife, za primérno odškodnino odpravljati ali odpravljati dajati cele vlake ali posamezne vozove po soporabljeni železnici ali posameznih njenih kosih. Ta soporaba

naj se vendar vrší samó toliko, da se ž njo ne moti lastni pravilni obrat soporabljane železnice.

Odškodnina, katero bo opravljati, ustanoví se po določilih, razglašanih v prilogi C k dopustilnici z dné 1. januarja 1886. l. za cesarja Ferdinanda severno železnico v Drž. zak. iz leta 1886. na strani 63.

§. 12.

Državna uprava si pridržuje pravico, da smé dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat izročena, vsak čas odkupiti po nastopnih določilih:

1. Da se ustanoví odkupnina, seštejejo se letni čisti donosi, kar jih je podjetje imelo v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti donosi najslabejših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donos ostalih petih let.

Po spredaj stoječih določilih najdeni poprečni donos naj potemtakem koncesionarjema država kot odškodnino za odkup železnice plačuje v še ostali trajni dobi dopustila v polletnih obrokih, dospelajočih vsako leto 30. dné junija in 31. dné decembra.

2. Ko bi se pak železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom, ali kadar bi po določilih odstavka 1. najdeni srednji čisti donos ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je potreben za pogojeno obrestovanje in razdolžitev zajma, katerega koncesionarja vzprejmeta pri deželni banki kraljevine češke, in pa za štiri odstotno obrestovanje in razdolžitev po državni upravi odobrene delnične glavnice v času, dokler traja dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo dá država za odkup železnice, v tem, da država namesto koncesionarjev sama plača zajem, katerega bosta koncesionarja vzprejela pri deželni banki kraljevine češke, in pa spredaj navedeno letnino za delnično glavnico v polletnih obrokih 30. dné junija in 31. dné decembra vsakega leta za dospelosti.

3. Državi se pridržuje pravica, da tedaj, kadar se odkup opravi na podstavi srednjega donosa v zmyslu odstavka 1., plača kadarkoli namesto še ne dospelih letnih plačil glavnico, enako znesku glavnice, računčé obresti od obresti, po štiri od

sto diskontovane vrednosti onih plačil, ki jih je opravljati po določilih odstavka 1. polletno.

Ako se država odloči to glavnico plačati, plača naj jo v gotovini ali z državnimi zadolžnicami, kakor si to sama izbere. Državne zadolžnice je pri tem računiti po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju na dunajski borzi zaznamovali o državnih zadolžnicah enake vrste.

4. Izplačavši odkupnino pride država po odkupu železnice in z dném tega odkupa brez daljne odplate v bremen čisto, oziroma samó z ostankom pri deželni banki kraljevine češke vzprejetega zajma obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, vštévši tudi vozila, gradivne zaklade in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, ako le ti niso že bili namenu primerno uporabljeni z odobrilo državné uprave.

§. 13.

Ko mine dopustilo in tistega dné, ko mine, prejde brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek tu dopuščene železnice in vsega premičnega in nepremičnega pristojsstva, tudi vozil, gradivnih zálog in pa iz napravne glavnice narejenih obratnih in pričuvnih zakladov v obsegu, povedanem v §. 12., št. 4.

Ako to dopustilo mine, in pa tudi, ako se železnica odkupi (§. 12.), obdržita koncesionarja last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetbe, in kar bi imela po obračunih tirjati, potem last posebnih del in poslopij, napravljenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere sta si ona sezidala ali pridobila po pooblastilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da té reči niso pristojsstvo železnice.

§. 14.

Državna uprava ima pravico, prepričati se, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se hibe na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

Tudi ima državna uprava pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarstvo, in se posebno po nadzornikih, ob stroških koncesionarjev pošiljanjih,

— kakorkoli se ji vzvidi primerno — prilegovati, da se delo izvaja po projektu in po pogodbi.

Ako se napravi délnična družba, iméj komisar, ki ga postavi državna uprava, tudi pravico, kolikor se mu primerno zdi, hoditi v seje upravnega sveta ali zastopa, kateri veljá za načelnístvo družbe, in pa v obče zbere, in tam ustavljati vse sklepe in naredbe, ki so nasprotni zakonom ali dopustflu, ali pak kvarni javni koristi; toda v takem slučaju je komisarjeva dolžnost, precej si izprosi razloko trgovskega ministerstva, katera naj se dá brez odloga ter naj veže družbo.

Za tu ustanovljeno nadzorovanje železniške podjetbe plačujeta koncesionarja, z ozirom na opravila, ki so ž njim združena, v državno blagajnico poprečno vračilo, čegar višino ustanovi državna uprava, oziraje se ne obseg podjetbe.

Koncesionarja se odvezujeta zaveznosti, izrečenih v §. 89. železničnega obratnega redú z dné 16. novembra 1851. l. (Drž. zak. št. 1. iz l. 1852.) gledé na vračilo večih stroškov, ki bi se nabrali po policijskem ali dohodarstveno-uradnem nadzoru, in gledé dolžnosti, zastonj nabavljati in vzdrževati uradne mestnosti.

§. 15.

Ako bi se poleg vsega prejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile dolžnosti, v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene, pridružuje se državni upravi tudi pravica, da se poprime zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreče, da je dopustilo izgubilo svojo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Resno opominjaje vsakega, da ne delaj zoper to, kar ustanavlja tá dopustilnica, in dodeljujoč koncesionarjema pravico, zastran izkazne škode zahtevati vračila pred Našimi sodišči, dajemo vsem oblastvom, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to dopustilnico in vsem, kar se v nji določuje.

V spričalo tega izdajemo to pismo, navdarjeno z Našim vélikim pečatom, v Našem državnoglavnem in prestolnem mestu dunajskem petindvajsetega dné

meseca julija v letu odrešitve tisoč osemsto devetdesetem in tretjem, Našega cesarjevanja petinštiridesetem.

Franc Jožef s. r.

Taaffe s. r.

Steinbach s. r.

Bacquehem s. r.

137.

Razglas trgovskega ministerstva z dné 1. septembra 1893. l.,

s katerim se izdaje II. dodatek k dogovoru o predpisih v olajšilo vzajemnega prometa med železnicami avstrijsko-ogerskimi z ene strani in med železnicami nemškimi z druge strani, sklenjenemu gledé na pogoje v prevažanje pripuščene predmete po §. 1., odstavku poslednjem v izvršilnih določilih k mednarodnemu dogovoru o tovarnem prometu po železnicah (Drž. zak. št. 186. iz leta 1892.).

Med Avstrijskim in Ogerskim in pa med cesarstvom nemškim k prilogi 1. mednarodnega dogovora sklenjene domembe z dné 20. decembra 1892. l. (Drž. zak. št. 226.) in z dné 25. marca 1883. l. (Drž. zak. št. 43.) se izpreminjajo in dopolnjujejo takó-le:

V št. IV.

je po „št. III.“ vložiti: „odstavku 1.“

VIII. a.

Po št. VIII. je uvrstiti nastopno številko VIII. a:

(1) Žvepleni éter se odpravlja samó

1. v trdno zapirajočih posodah iz močne, dobro zanetane ali varjene železne pločevine z vsebino do 500 kilogramov največ ali

2. v popolnoma trdno zaprtih posodah iz kovine ali stekla, imajočih kosmate teže 60 kilogramov največ, ako njih pakovalo ustreza nastopnim predpisom:

a) Ako se strne več posod v en nakladin kos, morajo te posode biti trdno zapakovane v močne lesene zaboje sè slamo, senom, otrobi, drtinami ali žaganjem, prstjo infuzorijev ali drugimi rahlimi tvarinami;

b) Ako se posode posamez zapakujejo, smejo se pošiljati v trdnih pletenicah ali kebljih z dobro pritrjenim krovom, ki imajo držaje (ročje) ter dovolj pakovalne tvarine znotraj; če je krov (štorja) iz slame, trstja, ločja ali podobne tvarine, mora biti napojen z ilovim ali apnenim mlekom, kateremu je primešano vodotopno steklo.

(2) Pri pločevinskih in kovinskih posodah znaša največa pripustna polnitev 1 kilogram tekočine na vsakega 1·55 litra posodne prostornine. Zatorej se na primer ne sme v kovinsko shranko, ki drži 15·50 litrov vode, dejati več kakor 10 kilogramov žveplena eterja.

(3) Kar se tiče pakovanja vkupe z drugimi predmeti, primerjaj št. XXXV.

V št. IX.,

odstavku 1. je prečrtati besede „Žvepleni eter in pa“.

V št. X.,

odstavku 1. je po številki 3. uvrstiti ta-le novi odstavek:

„Pri pločevinskih posodah znaša največa pripustna polnitev 1 kilogram tekočine na vsakega 0·825 litra posodne prostornine“.

V št. XI.,

odstavku 1. je po besedah „pod št. IX. predpisano“ prečrtati besede „za žvepleni eter itd.“

XIV.

dobí tá-le drugi odstavek:

„Svinec se ne smé rabiti za pakovanje pikrinove kisline in tudi ne nakladati s pikrinovo kislino v istem vozu. Sè svincem prevlečeni ali s svincem kriti vozovi se ne smejo uporabljati za prevažanje“.

V št. XV.

je na početku po besedah „(zastran te prim. št. XVII.) —“ vtakniti besede: „in pa klorovo žveplo“ in

v številki 2. in 4. namesto „Rudninske kisline“ postaviti: „Te tvarine“.

V št. XIX.

odstavku 1. je namesto besed „(primerjaj št. IX)“ postaviti besede: „(primerjaj št. VIII. a)“.

V št. XXI. in XXII.

je treba v številki 8. namesto besed „Mora se nositi“ postaviti besede „Mora se z rokami nositi“.

V št. XXXI.

dobita odstavek 1. in 2. to-le obliko:

(1) Volna, dlaka, umetalna volna, bombaž, svila, predivo, konopnina, juta v surovini, v odpadkih od predenja in tkanja, kot cunjé ali krpe za snaženje; dalje vrvarsko blagó, gonilni jermeni iz bombaža in konopnine, stremena tkalska, oklepna in za konjsko opravo (zastran rabljene volne za snaženje primerjaj odstavek 3.) — to blago se odpravlja, če je pomaščeno ali pokoščeno, samo v pokrito zdelanih vozovih ali pa v odprtih vozovih sè zaporo pogrinjala.

(2) Če se iz voznega lista ne razvidi, da so imenovane stvari niso pomaščene ali pokoščene, dela se ž njimi, kakor s pomaščenimi.

XXXII.

dobí to-le obliko:

Živalski odpadki, kateri lahko gnijó, kakor so nesoljene sveže kože, tolšče, kite, kosti, rogovi, parklji, ne povapnjeno sveže klejno usnje, in pa druge posebno zoperno dišeče in gnjusne stvari, vendar ne tiste, ki so našteté pod št. LV. in LVI., prejemajo se in prevažajo samó po naslednjih pogojih:

1. Zadosti očiščene in suhe kosti, stisnjen loj, rogovi brez mehú, to je brez roženega nastavka čelne kosti, ako so suhi, potem parklji, to je rôžni črevlji prežvekačev in prašičev brez kosti in mehkovin, pripuščajo se v posameznih pošiljatvah, vloženi v dobre vreče

2. Posamezne pošiljatve tu gori pod številko 1. ne imenovanih predmetov té vrste se pripuščajo samó vložene v trdne, gosto zaprte sode, keblje ali zaboje. Vozni listi morajo obsegati natančno označeno v sodih, kebljih ali zabojih zapakovanih stvari. Vozijo se samó v odprtih vozéh.

3. Sveže kite, ne povapnjeno sveže klejno usnje in pa obéh odpadki, isto tako nesoljene sveže kože, in pa neosnažene kosti s kožnimi in mesnimi vlakni so tedaj,

kadar se oddajajo na vozove naloženi, zavezani nastopnim določilom:

- a) V času med 1. dném marca do 31. dné oktobra se morajo ti predmeti zapakovati v močne, nepokvarjene vreče, ki so z razredčeno karbolovo kislino zmočeni takó, da ni zavonjati nikakega duha po gnjilobi vsebine. Vsaka pošiljatev mora biti popolnoma pokrita s pogrinalom iz močne tkanine (tako zvanim hmeljnikom), katero je napojeno z razredčeno karbolovo kislino, in to zopet z velikim, vode ne prepuščajočim, ne pokotranjenim vozniškim krovom. Za pogrinjala mora skrbeti pošiljač.
- b) V mesecih novembru, decembru, januarju in februarju ni treba teh stvari zapakovati v vreče. Vendar se mora pošiljatev prav takó pokriti popolnoma s pogrinalom iz močne tkanine (hmeljnikom) to pa z velikim, vode ne prepuščajočim, ne pokotranjenim vozniškim krovom. Spodnje pogrinjalo je po potrebi zmočiti z razredčeno karbolovo kislino takó, da ni zavonjati nikakega duha po gnjilobi. Za pogrinjala mora skrbeti pošiljač.
- c) Take pošiljatve, pri katerih se ne more odstraniti duh po gnjilobi z uporabo karbolove kisline, morajo se zapakovati v trdne, gosto zaprte sode ali keblje takó, da ni moči vonjati, kaj je v posodah.

4. Tu gori pod številko 3. ne imenovani predmeti té vrste na vozove naloženi se prevažajo na odprtih vozovih pod zaporo pogrinjala. Za potrebna pogrinjala je dolžan skrbeti pošiljač.

5. Železnica sme zahtevati, da se vozina plača naprej.

6. Vreče, posode in pogrinjala, v katerih ali pod katerimi so se prevažale te vrste stvari, pripuščajo se v prevoz samó tedaj, kadar so po primerni obravnavi s karbolovo kislino izgubile duh po gnjilobi.

7. Stroški za kako razkužbo, ako bi je bilo treba, zadevajo pošiljača, oziroma prejemnika.

8. Določiti čas in rok nakladanja in razkladanja in pa privoza ter odvoza, kakor tudi določiti vlak, s katerim naj se prevažata tako blago, pristoji upravi.

XXXIII.

dobí to-le obliko:

„Žveplo se vozi samó v vozovih sè stropom ali v odprtih vozovih pod zaporo pogrinjala.“

V št. XXXIV.

je pred besede: „rajževica (rajževa slama) in laneno steblovje“ vtakniti besedi: koruznica (sirčje)“.

V št. XXXV.

je pred „IX.“ (dvakrat) vložiti „VIII. a“.

XXXVI.

dobí to-le obliko:

1. Patrone za ročno strelno orožje, ki imajo v sebi ali črni smodnik ali pa druga strelila, kolikor se ta na Avstrijskem in Ogerskem posebe pripuščajo v prevoz po železnicah (zastran gotovih patron za ročno strelno orožje in sicer 1. kovinskih patron s tulci, narejenimi samó iz kovine, in 2. patron, katerih tulci [kozulje] so samo deloma narejeni iz kovine, nadalje zastran vžigalnih kopic za krogelje in vžigalnih kopic za zrna gl. št. XXXVII. in XXXVII. a);

2. Ognjarski predmeti, kolikor ne obsegajo tvarin, ki so sploh izključene od prevoza po §. 1., številki 4. izvršilnih določil k mednarodnemu dogovoru o tovornem prometu po železnicah (zastran ognjarskih predmetov iz móčnega prahú in enakih zmesi gl. št. XXXVIII., zastran bengalskih šelakovih preparatov pa št. XLII.);

3. Vžigalne vrvce, izvzemši varnostne zapalnike (zastran teh gl. št. IV. v prilogi 1. k mednarodnemu dogovoru o tovornem prometu po železnicah);

4. Nitroceluloze, sosebo strelni bombaž, kolodijeva volna in piropapir (ako imajo té tvarine vsaj 20 odstotkov vode v sebi), nadalje patrone iz tlačnega strelnega bombaža s parafinovo povlako (zastran stlačnega strelnega bombaža z vsaj 15 odstotki vode in zastran strelnega bombaža v kosmuljah, in pa zastran kolodijeve volne, ako imata ta oba 35 odstotkov vode, gl. št. XXXIX. in XL.);

5. Raznosna vžigala, kakor raznosne kopicice (raznosne vžigalne kopicice) in podkopna vžigala, ki se spravljajo v delovanje z elektriko ali z drganjem,

vežejo se na tá-le določila:

A. Pakovanje.

K št. 1.

(1) Patrone za ročno strelno orožje je najprej po partijah trdno zapakovati v kartone iz toge lepenke takó, da se v kartonih ne morejo

premikati. Posamezne kartone je potém trdno zapakovati, tesnó drugega poleg drugega in drugega nad drugim v dobro delane, teži vsebine primerno močne lesene zaboje ali bečve, katerim so stiki takó izdelani, da ni mogoče, da bi se kaj raztreslo, in kateri nimajo krog sebe železnih obročev ali vezí. Namesto lesenih zabojev ali bečev je moči tudi uporabljati sode, narejene iz več plasti prav močne in toge pokoščene lepenke, (tako zvane amerišanske sode). Zaboji se ne smejo zabijati sè železnimi žreblji.

(2) Teža patron, v eni shranki zapakovanih, ne smé presegati 60 kilogramov, kosmata teža shranke pak ne 90 kilogramov.

(3) Shranke morajo imeti razločen tiskan ali šabloniran napis „Patrone za ročno strelno orožje, nabite z“.

K št. 2. in 3.

(Ne izpreminja se.)

K št. 4.

(1) Nitroceluloze, sosebno strelni bombaž, kolodijevo volno in piropapir je — kolikor taki preparati niso izključeni od prevoza po železnicah vsled posebnih določil — zapakovati v lesene, trajne in teži vsebine primerno močne zaboje ali bečve, kateri nimajo krog sebe železnih obročev ali vezí, in to tako trdnó, da se vsebina ne more drgati. Namesto lesenih zabojev ali bečev je moči tudi uporabljati sode, narejene iz več plasti prav močne in toge pokoščene lepenke, (tako zvane amerišanske sode). Shranke se ne smejo zabijati sè železnimi žreblji.

(2) Patrone iz tlačenege (mletega) strelnega bombaža, opremljene s parafinovo povlako, treba je, preden se denejo v shranke, s trdnim ovijalom iz papirja združiti v pakete.

Te patrone, kakor tudi strelni bombaž in drugačne nitroceluloze ne smejo imeti niti vžigal, niti sméjo s temi biti zapakovane v isti shranki ali v istem vozu. Strelni bombaž in pa drugačne nitroceluloze morajo biti zapakovane v shranke, ki ne prepuščajo vode.

(3) Kosmata teža sè strelnim bombažem ali drugačno nitrocelulozo napoljenih shranek ne smé presegati 90 kilogramov, kosmata teža shranke pak, obsegajoče patrone od strelnega bombaža, ne 35 kilogramov.

(4) Shranke morajo po tém, kakor je njih vsebina, imeti razločen tiskan ali šabloniran napis „Strelni bombaž“ ali „Patrone od strelnega bombaža“ itd.

K št. 5.

7. Raznosna vžigala, to je raznosne kapice (raznosne vžigalne kapice) in podkopna vžigala, ki se spravljajo v delovanje z elektriko ali drganjem.

a) Raznosne kapice, raznosne vžigalne kapice.

1. (1) Raznosne kapice (raznosne vžigalne kapice) je drugo poleg druge z odprtino navzgor v močne pločevinske shranke, katerih ne smé nobena imeti nad 100 kosov, zapakovati takó, da se posamezne kapice nikakor ne morejo premakniti ali geniti, tudi ako bi se stresnile.

(2) Prazni prostor v posameznih kapicah in med njimi je pri pošiljatvah na Nemško popolnoma izpolniti sè suhim žaganjem ali enako peska prosto tvarino. Pri pošiljatvah na Avstrijsko in Ogersko je treba prazen prostor v posameznih kapicah in med njimi pustiti prazen, in oni del skranke, ki ostane po vložbi kapice še prazen, izpolniti je s kosci suhega pivnega papirja, ki je peska prost.

(3) Dno in notranjo stran pokrova teh pločevinskih shranek je pokriti s pločo od kosmine ali sukna, notranje stranske stene shranek pa s kartonskim papirjem takó, da je popolnoma nemogoče, da bi se raznosne kapice neposredno dotikale pločevine.

2. (1) Takó napolnjene pločevinske shranke je vsako záse v ovojni papir zaviti takó, da se s tem pokrov shranke tako trdno pritisne na njeno vsebino, da ob potresanju shranke ne bo čuti šuma od rahlo vloženih razpočnih kapice.

(2) Shranke je nato zakleniti v trdno delan lesen zaboj, čegar stene so vsaj 22 milimetrov debele, ali pa v močan zaboj iz pločevine, in sicer tako, da bodo odprti čelni konci razpočnih kapice obrnjeni proti pokrovu zaboja in da, kolikor moči, ne bode otlih prostorov med škatlami in pa med temi ter zabojnimi stenami. Samo na obsegu ene ali pa tudi več shranek vsake plasti, najbolje na obojevi steni, je, da bo odpirajoči lože izpraznil zaboj, poskrbeti za tako otolino, da bo s prsti, vtaknjenimi vanjo, lahko prijeto dotično škatlo.

(3) To otlino je tako, kakor nenameravane otlino v zaboju, pomašiti s papirnimi kosci, slamo, senom ali tuljem, ali leseno volno, — a te tvarine morajo biti do dobrega suhe; nato se pokrov zaboja, ako je ta iz pločevine, privarí, ako pak je iz lesa, pritrđi z medenimi vijaki ali pa s pocinjenimi lesenimi vijaki, za katere je treba še pred polnitvijo zaboja v pokrovu in zabojevih stenah izvrtati pot.

3. (1) Ta zaboj, katerega pokrov naj vsebino takó tišči doli, da le-ta ne more mahadrati, je potem, ko se je na pokrov prilepilo podučilo, kako odpirati zaboje z razpočnimi kavicami, vložiti s pokrovom k višku v trdno delan vnanji zaboj, kateri se dá zapirati z medenimi ali pa pocinjenimi lesenimi vijaki ter ima vsaj 25 milimetrov debele stene.

(2) Prostor med notranjim in vnanjim zabojem mora znašati vsaj 30 milimetrov ter biti izpolnjen sè žaganjem, slamo, tuljem, leseno volno ali ostružki.

4. Ko je pritrjen drugi pokrov, ki naj nepremično doli tišči notranji zaboj, prilepi se isto tako na ta vnanji pokrov omenjeno podučilo in pa listič, na katerem se beró posebno razločno besede: „Razpočne kاپice — ne prevrniti“.

5. Posamezni zaboj ne smé iméti raznosnih kاپic več kakor za 20 kilogramov ter mora imeti dva močna ročaja.

6. Vozni list vsake pošiljatve mora obsegati po pošiljaču in pa po železnici znanem kemiku izdano potrdilo, da se je pazilo predpisov, podanih spredaj pod številko 1. do 5.

Opomnija: Gori omenjeno podučilo, kako odpirati zaboje z razpočnimi kavicami, naj slóve:

„Zaboj z razpočnimi kavicami je odpirati takó, da se najprej iz pokrova vnanjega zaboja z vijaknikom (dletom) potegnemo vijaki, pri čemer je skrbeti, da se zaboj ne zvrne, ako bi se morebiti odpirajoči premočno opiral na zaboj.“

Potem, ko se je razkril notranji zaboj pokrov, naj se tudi notranji zaboj odpré z enako previdnostjo in na enak način; nato je odstraniti vijaknik (dleto), in pa vijake, ž njim potegnene iz zabojevih stén. V notranjem zaboju bo videti na obsegu ene ali več v papir zavitih pločevinskih shranek, v katerih so razpočne kاپice, v najvišji plasti s papirnimi kosci, slamo, senom ali tuljem pomašeno otlino.

Potem ko se je previdno odvezlo mašilo iz té otlino — tú je treba najbliže ležeče shranke doli tiščati, da se ne iztrgajo z mašilom vred — naj se najprej takó razkrite shranke odstranijo previdno s konci prstov, in potem še le ostale shranke tega sklada po potrebi.

Iz vsake nadaljne plasti pločevinskih shranek je odjemavanje pripraviti in izvršiti prav tako; pri tem bo dobro, poprej previdno odstraniti mašila, ki so v drugih manjših otlinah.

Posamezne pločevinske shranke naj se odpró v stran od zaloge razpočnih kاپic, in kosce pivnega papirja, rabljene v izpolnitev otlin v škatlah, odstraniti je prav takó poprej, preden je moči razpočne kاپice prijéti s prsti.

Drugo orodje, kakor vijaknik (dleto, „prsna lajna“), se ne smé rabiti pri odpiranju zabojev, in tudi ne smé, kakor tudi ne kaka druga rahla (ne pritrjena) kovinska stvar, biti v neposredni bližini; sploh je ravnati z največjo previdnostjo, brez sile, udarca in sunka“.

b) Električna podkopna vžigala.

(Številki 1. in 2. se ne izpreminjata.)

Številka 3. naj dobí to-le obliko:

„3. V ostalem se zmislooma uporabljajo spredaj stoječa določila pod a) 3. — 6.“

c) Drgalni zapalniki.

(Ne izpreminja se.)

B.

(Ne izpreminja se.)

C.

(Ne izpreminja se.)

D.

(Odstavka 1. in 2. se ne izpreminjata.)

Odstavak 3. naj slove:

(3) Samó množine do 1000 kilogramov največ se smejo nakladati vkupe z drugim blagom in to tudi samo tedaj, kadar to blago ni lahko zapalno in naj se ne razklada prej kakor razpočni predmeti.

V odstavu 4. je namesto „Patrone iz črnega smodnika“ postaviti: „patrone“.

E.

naj dobí to-le obliko:

E.

Drugačna določila:

V ostalem je paziti:

a)

Za prevažanje po avstrijskih železnicah na ostala določila ukaza c. k. trgovskega ministerstva z dné 1. avgusta 1893. l. (Drž. zak. št. 126.) s ka-

terim se vreja prevoz razpočnih predmetov po železnicah in to:

gledé oddaje na: §. 8. odstavek 1. in 2. in pa §. 9., odstavek 1.;

gledé vozil na: §. 17., odstavek 2. in pa §. 18.;

gledé nakladanja na: §. 19. in 24. in to takó, da mora ob prestopu iz Nemčije modro tiskane lističe, ki naznanjajo v velikih pismenkah v vsebino, prilepljati mejna postaja;

gledé razredbe vlakov na §§. 25. do 28.;

gledé na opreznosti na kolodvorih in med vožnjo na §§. 29. do 32. in na §. 34.;

naposled gledé na izročevanje na §§. 35., 36. in 37., na tega pak takó, da se pošiljatev tedaj, kadar bi se ne prevzela, nikakor ne vrne v inozemstvu bivajočemu pošiljaču.

b)

Za prevažanje po ogerskih železnicah na ustrezna določila ukaza kraljevo-ogerskega trgovinskega ministra z dné 1. avgusta 1893. l.

c)

(Ne izpreminja se.)

XXXVII.

dobí to-le obliko:

Gotove patrone za ročno strelno orožje, ki imajo v sebi ali črni smodnik ali pa druga strelila, kolikor se ta na Avstrijskem in Ogorskem posebe pripuščajo v prevažanje po železnicah, in to:

1. kovinske patrone s tulci (kozuljami), narejenimi samó iz kovine, in

2. patrone, katerih tulci (kozulje) so samó déloma narejeni iz kovine,

prevažajo se po nastopnih pogojih:

a) Pri kovinskih patronah morajo biti izstrelki (krogelje) tako trdnó spojeni s kovinskimi tulci, da ni mogoče, da bi se odločili in bi se smodnik razsul. Patrone, katerih tulci so samó déloma iz kovine, namreč iz lepenke in iz kovinskega vnanjega ali notranjega plaščeka, morajo biti take, da je vsa množina smodnika v kovinskem spodnjem delu in zaprta sè zatkom ali pločico. Lepenka patrone mora biti taka, da se patrona ob prevažanju nikakor ne more zlomiti.

b) Patrone je najprej v pločevinske shranke, lesene zabojce ali toge kartone zapakovati takó trdnó, da se v njih ne morejo premikati. Posamezne shranke itd. je nato vložiti tesno drugo pri drugi ali drugo nad drugo v dobro izdelane trdne lesene zaboje s 15 milimetrov trdnimi stenami, in prostore, ki morda ostanejo prazni, izpolniti je z lepenko, papirnimi odrezki, tuljem ali leseno volno — a vse mora biti popolnoma suho — in to takó gosto, da je popolnoma nemogoče, da bi zaboj med vožnjo mahadral. Pri zabojih z vloženo pločevino sméjo imeti leseni zaboji tudi samó 10 milimetrov debele stene.

c) Teža patron v enem zaboju ne smé presegati 100 kilogramov. Zaboji, katerih teža presega 10 kilogramov, morajo zastran ložega rokovanja imeti ročaje ali skobe.

d) Zaboj se ne sme zabijati sè železnimi žreblji. Na zaboje je deti napis, ki razločno oznamenja njegovo vsebino. Razen tega jih je opremiti sè svinčeno zaporo ali pa s pečatom (odtiskom ali znamko), nameščenim na dvéh vijaških glavicah na pokrovu, ali pa sè znamenjem, nalepljenim črez pokrov in stranske stene zaboja in imajočim znamko obrambe.

e) Pošiljač mora voznemu listu priložiti izrecilo, katero je sam podpisal in v katerem je povedano tudi znamenje plombe, pečata, pečatne znamke ali znamke v obrambo. To izrecilo naj slove:

„Podpisanec izjavlja, da v tem listu napovedana, sè znamenjem . . . zaprta pošiljatev gledé na sestavo in na pakovalo ustreza dodatnim določilom št. XXXVII., k prilogi 1. mednarodnega dogovora domenjenim med Avstrijskim in Ogorskim z ene strani in med Nemčijo z druge strani.“

XXXVII. a.

Po št. XXXVII. je uvrstiti nastopno št. XXXVII. a:

„Vžigalne kapice za krogelje in vžigalne kapice za zrna (flobertska strelivo).“

1. Vžigalne kapice za krogelje je zapakovati v škatlah iz lepenke, v škatlah iz pločevine, v lesenih zabojih ali v močnih platnenih vrečicah.

2. Vžigalne kapice za zrna je v pločevinskih shrankah, lesenih zabojih ali togih kartonih zapakovati takó trdnó, da se v njih ne morejo premikati.

Posamezne shranke za vžigalne kapice za kroglje in za vžigalne kapice za zrna se morajo skrbno zapakovati v trdne zaboje ali sode in na vsak tovorec se mora prilepiti poseben listič, ki naj po vsebini nosi oznamenilo „Vžigalne kapice za kroglje“ ali pa „Vžigalne kapice za zrna“.

Za flobertske vžigalne kapice brez kroglje in zrn veljajo isti pogoji zastran pakovanja, kakor za vžigalne kapice za zrna.“

V št. XLII.

je izbrisati v poslednjem stavku besedo „lesene“.

V št. XLVI.

je na koncu številke 1. c kot odstavek 5. uvrstiti:

„(5) Ako so shranke trdno zapakovane v zaboje, ni treba nameščati kap v varstvo zaklopnice in tudi ne uvitih zaporcev.“

XLVI. a.

Po XLVI. je uvrstiti nastopno št. XLVI. a:

„Zgoščen kislec, zgoščen vodenec in zgoščen svetilec (svetilni plin) se prevažajo po nastopnih pogojih:

1. Te tvarine smejo biti zgoščene na 200 atmosfer največ ter se morajo oddajati v brezševnih cilindrih iz jekla ali kovnega železa, dolgih največ 2 metra in imajočih v premeru največ 21 centimetrov. Shranke morajo

- a) ob uradni preiskavi, katero je ponavljati vsaka 3 leta, prebiti vsaj dvakrat tolik tlak, pod katerim so, kadar se oddajajo v prevažanje, a ne da bi kazale stalne izpremembe svoje oblike in kake zmanjšane gostosti;
- b) imeti uradno, na lahko vidnem mestu nameščeno zabeležbo, ki kaže višino pripustnega tlaku in dan, katerega se je opravila poslednja preskušnja tlakú;
- c) imeti zaklopnice, katere je tedaj, kadar so nameščene znotraj v grlu, zavarovati z navitim, ne črez rob grla v stran štrlečim kovinskim zamaškom, ki je vsaj 2,5 centimetra dolg, ali pa, kadar so nameščene zunaj na grlu in se shranke oddajajo nezapakovane, s trdno navitimi kapami, narejenimi iz jekla, kovnega železa ali kovne litine;

d) nakladati se tako, da ni mogoče, da bi se takale, ako se oddajajo brez pakovala naložene na vozove. Ne na vozove naložene shranke morajo imeti kako pripravo, s katero se zares dá preprečiti takanje.

Ako se shranke oddajajo v zabojih, morajo ti zaboji imeti razločen napis „Zgoščen kislec“, „Zgoščen vodenec“ ali „Zgoščen svetilec (svetilni plin)“.

2. Vsako pošiljatev mora oddajati oseba, katera je opremljena s prav kažočim manometrom in zná, kakó ž njim postopati. Ta oseba mora, ako se to zahteva, manometer namestiti na vsaki shranki, katera se oddaja, da se mora prevzemajoči uradnik po tem, kar manometer kaže, prepričati, da se ni presegel največi pripustni tlak. Če se je opravila taka preskušnja, zabeležiti je to na kratko v voznem listu.

3. Sè zgoščenimi plini napolnjene shranke se ne smejo metati in ne puščati, da bi jih ogrevali solnčni žarki ali pa gorkota od peči.

4. V prevažanje je uporabljati samó pokrito narejene vozove; nakladati jih na odprte vozove je pripuščeno samó tedaj, kadar se oddajajo v vozilih, posebe prirejenih za prevažanje po kopnem in pokritih s krovi“.

XLVII.

naj dobí to-le obliko:

„Klorometilj se vozi samó v neprodušnih močnih posodah iz kovine in na odprtih vozéh. V mesecih od aprila vštevši do oktobra naj za take pošiljatev pošiljač preskrbi pogrinjala, ako niso posode zapakovane v lesene zaboje.“

V št. LV.

številki 4. je po besedah: „in na odprtih vozéh“ vtakniti besede: „in pa v kotlovskih vozéh.“

Na koncu domembe je dodati to-le končno določilo:

Končno določilo.

„Uporabljaoč §. 1., poslednji odstavek izvršilnih določil k mednarodnemu dogovoru, more se pogojno prevažanje blaga, ki je po številki 4. omenjenega paragrafa izključeno od prevoza, ali pa

dovolitev ložih pogojev, kakor so pogoji, predpisani v prilogi 1., za promet med dvema ali med več državami pogodnicami ustanoviti ali:

1. po domenkih vlad dotičnih držav, ali
2. po tarifnih določilih vdeleženih železnic, seveda, če je
 - a) prevažanje dotičnih predmetov po notranjih pravilnikih pripustno ali pa če so pripustni namerjani pogoji in
 - b) če tarifna določila, ustanovljena po poklicanih železnicah, odobré vsa dotična nadzorna oblastva.

Sprejad stoječe izpremembe in dopolnitve stopijo v veljavo s 1. dném oktobra 1893. l.

Bacquehem s. r.

138.

Ukaz trgovinskega ministra z dné 1. septembra 1893. l.

o izpremembi in dopolnitvi nekaterih določil obratnega pravilnika za železnice po kraljevinah in deželah, v državnem zboru zastopanih, uvedenega z ukazom z dné 10. decembra 1892. l. (Drž. zak. št. 207.) in veljavnega od 1. dné januarja 1893. l.

V obratnem pravilniku za železnice po kraljevinah in deželah, v državnem zboru zastopanih, kateri se je z veljavnostjo od 1. dné januarja 1893. l. uvel z ukazom z dné 10. decembra 1892. l. (Drž. zak. št. 207.), izpreminjajo se, oziroma dopolnjujejo z veljavnostjo od 1. dné oktobra 1893. l. tu spodaj oznamenjane številke v prilogi B takó-le:

Številka IV.

Na koncu je v oklepu po „št. XXXVI.“ pridejati še številko „5“.

Številka VII.

V odstavku 1. je prečrtati besede:

„in pa tako zvani natronovi kokes (postranski izdelek, ki se dobiva pri narejanju kotranovega olja).“

Na koncu te številke je kot odstavek 3. dodati:

„(3) Po istih pogojih, kakor surov, nekristaliziran žvepleni natrij, vzprejemajo se v prevažanje natronovi kokes (postranski izdelek, ki se dobiva pri narejanju kotranovega olja).“

Številka VIII. a.

Med št. VIII. in IX. je uvrstiti:

VIII. a. (1) Žvepleni éter se odpravlja samó

1. v trdno zapirajočih posodah iz močne, dobro zanetane ali varjene železne pločevine z vsebino do 500 kilogramov največ ali

2. v popolnoma trdno zaprtih posodah iz kovine ali stekla, imajočih kosmate teže 60 kilogramov največ, ako njih pakovalo ustreza nastopnim predpisóm:

- a) ako se strne več posod v en nakladni kos, morajo te posode biti trdno zapakovane v močne lesene zaboje sè slamo, senom, otrobi, drtinami ali žaganjem, prstjo infuzorijev ali drugimi rahlimi tvarinami;
- b) ako se posode posamez zapakujejo, smejo se pošiljati v trdnih pletenicah ali kebljih z dobro pritrjenim krovom, ki imajo držaje (roče) ter dovolj pakovalne tvarine znotraj; če je krov (štorja) iz slame, trstja, ločja ali podobne varine, mora biti napojen z ilovim ali apnenim mlekom, kateremu je primešano vodotopno steklo.

(2) Pri pločevinskih in kovinskih posodah znaša največa pripustna polnitev 1 kilogram tekočine na vsakega 1·55 litra posodne prostornine. Zatorej se na primer ne sme v kovinsko shranko, ki drži 15·50 litrov vode, dejati več kakor 10 kilogramov žveplena éterja.

(3) Kar se tiče pakovanja vkupe z drugimi predmeti, primerjaj št. XXXV.

Številka IX.

V odstavku 1. je prečrtati besede „Žvepleni éter in pa“.

Številka X.

V odstavku 1. je po številki 3. uvrstiti ta-le novi odstavek:

„Pri pločevinskih posodah znaša največa pripustna polnitev 1 kilogram tekočine na vsakega 0·825 litra posode prostornine.“

Številka XI.

V odstavku 1. je po besedah „pod št. IX. predpisano“ prečrtati besede „za žvepleni éter itd.“

Številka XIV.

dobí tá-le drugi odstavek:

„Svinec se ne smé rabiti za pakovanje pikrinove kisline in tudi ne nakladati s pikrinovo kislino v istem vozu. Sè svincem prevlečeni ali sè svincem kriti vozovi se ne smejo uporabljati za prevažanje.“

Številka XV.

1. Na počátku je po besedah „(zastran te prim. št. XVII.) —“ vtakniti besede: „in pa klorovo žveplo“.

2. V številki 2., 4. in 6. je namesto „Rudninske kisline“ oziroma „tekoče rudninske kisline vsake vrste“ postaviti: „Te tvarine“, oziroma „teh tvarin“.

Številka XIX.

V odstavku 1. je namesto besed „(primerjaj št. IX.)“ postaviti besede: „(primerjaj št. VIII. a)“.

V št. XXI. in XXII.

je treba v številki 8. namesto besed „Mora se nositi“ postaviti besede „Mora se z rokami nositi“.

Številka XXXII.

Določila pod št. 4.—7. je prečrtati in na njih mesto postaviti nastopna določila št. 4.—8.:

„4. Sveže kite, ne povapnjeno sveže klejno usnje in pa obéh odpadki, isto tako nesoljene sveže, in pa neosnažene kosti s kožnimi in mesnimi vlakni so tedaj, kadar se oddajajo na vozove naloženi, zavezani nastopnim določilom:

- a) V času med 1. dném marca do 31. dné oktobra se morajo ti predmeti zapakovati v močne, nepokvarjene vreče, ki so z razredčeno karbolovo kislino zmočeni takó, da ni zavonjati nikakega duha po gnjilobi vsebine. Vsaka pošiljatev mora biti popolnoma pokrita s pogrinalom iz močne tkanine, (tako zvanim hmeljnikom), katero je napojeno v razredčeno karbolovo kislino, in to zopet z velikim, vode ne prepuščajočim, ne pokotranjenim vozniškim krovom. Za pogrinjala mora skrbéti pošiljač.

b) V mesecih novembru, decembru, januarju in februarju ni treba teh stvari zapakovati v vreče. Vendar se mora pošiljatev prav takó pokriti popolnoma s pogrinalom iz močne tkanine (hmeljnikom), to pa z velikim, vode ne prepuščajočim, ne pokotranjenim vozniškim krovom. Spodnje pogrinjalo je po potrebi zmočiti z razredčeno karbolovo kislino takó, da ni zavonjati nikakega duha po gnjilobi. Za pogrinjala mora skrbéti pošiljač.

c) Take pošiljatve, pri katerih se ne more odstraniti duh po gnjilobi z uporabo karbolove kisline, morajo se zapakovati v trdne, gosto zaprte sode ali keblje takó, da ni moči vonjati, kaj je v posodah.

5. Tu gori pod številko 4. ne imenovani predmeti té vrste na vozove naloženi se prevažajo na odprtih vozovih pod zaporo pogrinjala. Za potrebna pogrinjala je dolžan skrbéti pošiljač.

6. Železnica smé zahtevati, da se voznina plača naprej.

7. Vreče, posode in pogrinjala, v katerih ali pod katerimi so se prevažale te vrste stvari, pripuščajo se v prevoz samó tedaj, kadar so po primerni obravnavi s karbolovo kislino izgubile duh po gnjilobi.

8. Stroški za kako razkužbo, ako bi je bilo treba, zadevajo pošiljača, oziroma prejemnika.“

V št. XXXIV.

je pred besede „rajževica (rajževa slama) in laneno steblovlje“ vtakniti besedi: „koruznica (sirčje)“.

Številka XXXV.

Pred „IX.“ je (dvakrat) vložiti „VIII. a“ in po besedah „in pa LI.“ (dvakrat) vtakniti; „in LIV.“.

Številka XXXVI.

Na mesto številke XXXVI. naj stopijo nastopna določila:

XXXVI. (1) 1. Črni smodnik (strelni in raznosni smodnik) in pa druga strelila, kolikor so ta posebe pripuščena v prevoz po železnicah;

2. Dopuščena raznesila, kolikor so posebe pripuščena v prevoz po železnicah;

3. Patrone za ročno strelno orožje in pa drugo strelivo, ki imajo v sebi ali črni smodnik ali pa druga za prevoz po železnicah posebe pripuščena strelila.

(Gotove patrone za ročno strelno orožje in sicer 1. kovinske patrone s tulci, narejenimi samo iz kovine, in 2. patrone, katerih tulci [kozulje] so samo deloma narejeni iz kovine, nadalje vžigalne kapice za kroglje in vžigalne kapice za zrna [flobertska strelivo], so zavezane predpisom, podanim v št. XXXVII., oziroma XXXVII. a, ako se izpolnjujejo tamkaj ustanovljeni pogoji.)

4. Ognjarski predmeti, kolikor ne obsegajo tvarin, ki so izključene od prevoza po §. 50. A. 4., lit. a do e (vštevši) v pravilniku za železnični obrat;

(Ognjarski predmeti iz móčnega prahu in enakih zmesí in pa bengalski šelakovi preparati so zavezani, predpisom, podanim v št. XXXVIII., oziroma XLII., ako se izpolnjujejo tamkaj ustanovljeni pogoji.)

5. Vžigalne vrvee;

(Varnostni zapalniki so zavezani predpisom podanim v št. IV., ako se izpolnjujejo tamkaj ustanovljeni pogoji.)

6. Nitroceluloze, sosebnostni strelni bombaž, kolodijeva volna in piropapir (ako imajo té tvarine vsaj 20 odstotkov vode v sebi), nadalje patrone iz tlačnega strelnega bombaža s parafinovo poylako, kolikor so taki preparati pripuščeni za prevoz po železnicah.

(Stlačeni strelni bombaž z vsaj 15 odstotki vode in strelni bombaž v kosmuljah, in pa kolodijeva volna, ako imata ta oba 35 odstotkov vode, zavezani so predpisom, podanim v št. XXXIX., oziroma XL., ako se izpolnjujejo tamkaj ustanovljeni pogoji.)

7. Raznosna vžigala, kakor raznosne kapice (raznosne vžigalne kapice) in podkopna vžigala, ki se spravljajo v delovanje z elektriko ali z drganjem

(a) pripuščajo se v prevoz po predpisih, ki so se ustanovili ali ki se bodo ustanovili v posebnih ukazih.

Številka XXXVII.

Na mesto te številke naj stopijo nastopni predpisi:

XXXVII. Gotove patrone za ročno strelno orožje, ki imajo v sebi ali črni smodnik ali pa druga strelila, kolikor se

ta na Avstrijskem in Ogerskem posebe pripuščajo v prevažanje po železnicah, in to:

1. kovinske patrone s tulci (kozuljami) narejenimi samó iz kovine, in

2. patrone, katerih tulci (kozulje) so samó deloma narejeni iz kovine,

prevažajo se po nastopnih pogojih:

a) Pri kovinskih patronah morajo biti izstrelki (kroglje) tako trdnó spojeni s kovinskimi tulci, da ni mogoče, da bi se odločili in bi se smodnik razsul. Patrone, katerih tulci so samó deloma iz kovine, namreč iz lepenke in iz kovinskega vnanjega ali notranjega plaščeka, morajo biti take, da je vsa množina smodnika v kovinskem spodnjem delu in zaprta sè zatkom ali ploščico. Lepenka patrone mora biti taka, da se patrona ob prevažanju nikakor ne more zlomiti.

b) Patrone je najprej v pločevinske shranke, lesene zabojce ali toge kartone zapakovati takó trdnó, da se v njih ne morejo premikati. Posamezne shranke itd. je nato vložiti tesno drugo pri drugi ali drugo nad drugo v dobro izdelane trdne lesene zaboje s 15 milimetrov trdnimi stenami, in prostore, ki morda ostanejo prazni, izpolniti je z lepenko, papirnimi odrezki, tuljem ali leseno volno — a vse mora biti popolnoma suho — in to takó gosto, da je popolnoma nemogoče, da bi zaboj med vožnjo mahadral.

Pri zabojih z vloženo pločevino smejo imeti leseni zaboji tudi samó 10 milimetrov debele stene.

c) Teža patron v enem zaboju ne smé presegati 100 kilogramov. Zaboji, katerih teža presega 10 kilogramov, morajo zastran ložega rokovanja imeti ročaje ali skobe.

d) Zaboj se ne sme zabijati sè železnimi žreblji. Na zaboje je deti napis, ki razločno oznamenja njegovo vsebino. Razen tega jih je opremiti sè svinčeno zaporo ali pa s pečatom (odtiskom ali znakom), nameščenim na dvéh vijaških glavah na pokrovu, ali pa sè znamenjem, nalepljenim črez pokrov in stranske stene zaboja in imajočim znakom obrambe.

e) Pošiljač mora voznemu listu priložiti izrecilo, katero je sam podpisal in v katerem je povedano tudi znamenje plombe, pečata, pečatne znamke ali znamenja v obrambo. To izrecilo naj slóve:

„Podpisanec izjavlja, da v tem voznem listu napovedana, sè znamenjem . . . zaprta pošiljatev gledé na sestavo in pakovalu ustreza določilom št. XXXVII. priloge B k obratnemu pravilniku po železnicah.“

Številka XXXVII. a.

Med št. XXXVII. in št. XXXVIII. je uvrstiti:

„XXXVII. a. Vžigalne kapice za krogelje in vžigalne kapice za zrna (flobertska strelivo).“

1. Vžigalne kapice za krogelje je zapakovati v škatlah iz lepenke, v škatlah iz pločevine, v lesenih zabojcih ali v močnih platnenih vrečicah.

2. Vžigalne kapice za zrna je v pločevinskih shrankah, lesenih zabojcih ali togih kartonih zapakovati takó trdnó, da se v njih ne morejo premikati.

Posamezne shranke za vžigalne kapice za krogelje in za vžigalne kapice za zrna se morajo skrbno zapakovati v trdne zaboje ali sode in na vsak tovorec sa mora prilepiti poseben listič, ki naj po vsebini nosi oznamenilo „Vžigalne kapice za krogelje“ ali pa „Vžigalne kapice za zrna.“

Za flobertske vžigalne kapice brez krogelje in zrn veljajo isti pogoji zastran pakovanja, kakor za vžigalne kapice za zrna.“

V št. XXXIX.

naj slóve početek:

„Stiskani strelni bombaž z vsaj 15 odstotki vode se prevaža po téh-le pogojih:“

Številka XL.

V odstavku 3. je namesto besed „Ako ima kolodijeva volna“ postaviti:

„Ako imajo te tvarine“.

Številka XLII.

Namesto besede „shrambe“ (trikrat) je postaviti „shranke“ in v poslednjem odstavku prečrtati besedo „Lesene“.

Številka XLVI.

V številki 1., lit. c je na koncu kot odstavek 5. uvrstiti:

„(5) Ako so shranke trdno zapakovane v zaboje, ni treba nameščati kap v varstvo zaklopnice in tudi ne uvitih zaporcev.“

Številka XLVI. a.

Med št. XLVI. in XLVII. je uvrstiti:

„XLVI. a. Zgoščen kislec, zgoščen vodeneč in zgoščen svetilec (svetilni plin) se prevažajo po nastopnih pogojih:

1. Te tvarine smejo biti zgoščene na 200 atmosfer največ ter se morajo oddajati v brezševnih cilindrih iz jekla ali kovnega železa, dolgih največ 2 metra in imajočih v premeru največ 21 centimetrov. Shranke morajo

a) ob uradni preiskavi, katero je ponavljati vsaka 3 leta, prebiti vsaj dvakrat tolik tlak, pod katerim so, kadar se oddajajo v prevažanje, a ne da bi kazala stalne izpremembe svoje oblike in kake zmanjšane gostosti;

b) imeti uradno, na lahko vidnem mestu nameščeno zabeležbo, ki kaže višino pripustnega tlaku in dan, katerega se je opravila poslednja preskušnja tlakú;

c) imeti zaklopnice, katere je tedaj, kadar so nameščene znotraj v grlu, zavarovati z navitím, ne črez rob grla v stran štrlečím kovinskim zamaškom, ki je vsaj 2·5 centimetra dolg, ali pa, kadar so nameščene zunaj na grlu in se shranke oddajajo nezapakovane, s trdno navitimi kapami, narejenimi iz jekla, kovnega železa ali kovne litine;

d) nakladati se tako, da ni mogoče, da bi se takale, ako se oddajajo brez pakovala naložene na vozove. Ne na vozove naložene shranke morajo imeti kako pripravo, s katero se zares dá preprečiti takanje.

Ako se shranke oddajajo v zabojih, morajo ti zaboji imeti razločen napis „Zgoščen kislec“, „Zgoščen vodeneč“ ali „Zgoščen svetilec (svetilni plin)“.

2. Vsako pošiljatev mora oddajati oseba, katera je opremljena s prav kažočím manometrom in zná, kakó ž njím postopati. Ta oseba mora, ako se to zahteva, manometer namestiti na vsaki shranki, katera se oddaja, da se more prevzemajoči uradnik po tem, kar manometer kaže, prepričati, da se ni presešel največi pripustni tlak. Če se je opravila taka preskušnja, zabeležiti je to na kratko v voznem listu.

3. Sè zgoščenimi plini napolnjene shranke se ne smejo metati in ne puščati, da bi jih ogrevali solnčni žarki ali pa gorkota od peči.

4. V prevažanje je uporabljati samó pokrito narejene vozove; nakladati jih na odprte vozove je pripuščeno samó tedaj, kadar se oddajajo v vozilih, posebe prirejenih za prevažanje po kopnem in pokritih s krovi.“

Številka XLVII.

naj dobi to-le obliko:

„Klorometilj se vozi samó v neprodušnih močnih posodah iz kovine in na odprtih vozéh. V mesecih od aprila vštevši do oktobra naj za take

pošiljatve pošiljač preskrbi pogrinjala, ako niso posode zapakovane v lesene zaboje.“

Številka LV.

V številki 4. je po besedah: „in na odprtih vozeh“ vtakniti besede: „in pa v kotlovskih vozeh.“

Kraljevo-ogerski trgovinski minister, s katerim sem se o tem dogovarjal, izdá ob enem isto naredbo za železnice po deželah ogerske krone.

Bacquehem s. r.